

© Carles Santos

el fervor de la perseverança

creació i direcció **carles santos**

cia. carles santos

Teatre Lliure: Montjuïc – Espai Lliure del 23 de novembre al 3 de desembre

el fervor de la perseverança

creació i direcció **Carles Santos**

direcció artística **Carles Santos** i **Mariaelena Roqué**

música **Johannes Brahms, Friderik Chopin, Tomás Luis de Victoria, Richard Wagner, Hugo Wolf** i **Carles Santos**

moviment **Toni Jodar** / il·luminació **Raimon Rius** / so **Damien Bazin** / vestuari i caracterització **Mariaelena Roqué**

intèrprets

Anna Ycobalzeta actriu / **Clàudia Schneider** mezzosoprano / **Carles Santos** piano

ajudantes de direcció **Anna Llopart** i **Montse Colomé** / fotos projecció **Carles Santos** / dibuixos animació audiovisual **Mariaelena Roqué** / realització d'animació **Nacho Villaró** / ajudanta d'animació vídeo **Liliana Fortuny** / disseny del sistema audiovisual **Miguel Rubio** / programador Pure Data **Claudio Nervi** / tècnic d'il·luminació **Alberto Barberá** / col·laboració moviment **Trinidad García** / maquinistes **Beatriz González** i **Jordi Estudis** / sastressa **Isabel Campos**

construcció d'elements escènics **Antigua & Barbuda SL** / realització de vestuari **Taller Cia. Carles Santos**

i els equips del **Teatre Lliure**

producció Companyia Carles Santos: producció executiva **M.O.M. – El Vivero / Marta Oliveres** / coordinació de producció **Collserola Pc - Isabel Castellet** / producció tècnica **Susana Jové** / secretaria **Cococho Abbatangelo**

coproducció **Companyia Carles Santos, Festival d'Òpera de Butxaca, Temporada Alta 2006- Festival de Tardor de Catalunya-Girona/Salt, Les Nuits de Fourvière 2007, Festival Internacional de las Artes de Castilla y León 2007** i **Teatre Lliure**

amb la col·laboració de **L'Estruch - Ajuntament de Sabadell**

durada aproximada de l'espectacle: **1h. sense pausa**

espectacle en **català** i **alemany**

La **Companyia Carles Santos** està subvencionada per la **Generalitat de Catalunya - ICIC**, el **Ministerio de Cultura – INAEM** i l'**Ajuntament de Barcelona – ICUB**
Carles Santos és Músic Resident del Teatre Lliure

El pitjor que pot passar-li a una paraula és tindre una falta d'ortografia.

Una paraula amb una falta d'ortografia segueix significant el mateix però d'una manera equivocada.

Ni tant sols per error pot significar alguna cosa diferent d'allò que significa.

Per exemple, el títol d'aquesta obra es podria condemnar amb dues faltes d'ortografia: una, la paraula *fervor*, canviant-la per *ferbor* i una l'altra a la paraula *perseverança* canviant-la per la paraula *perseberança*.

El ferbor de la perseberança a efectes d'enteniment seria igual a *El fervor de la perseverança*, però d'una manera equivocada.

En definitiva, l'ortografia no hauria d'existir, ja que no serveix per a gran cosa i pot provocar confusió.

El ferbor de la perseberança, o el que és el mateix *El fervor de la perseverança*, és un títol que encara no pot ser utilitzat per una persona jove, ja que la perseberança o *perseverança* necessita el seu temps perquè es declare un hàbit. L'hàbit de la perseberança o la *perseverança*.

Amb falta o sense falta ortogràfica, aquest títol encapçala un espectacle ple de faltes i errors perseberats o *perseverats* que han necessitat el seu temps per a fer comprendre que allò que sembla ser, no sempre ha estat així. Per exemple, jo mateix.

Jo mateix i tot el que es deriva d'un recorregut sistòlic i personal per la simpàtica i romàntica avantguarda actual que va des de l'Edat Mitjana fins al concepte determinant del "com més equivocacat, millor".

És el plaer no ser allò que havies de ser, convertint-te tu mateix en la falta d'ortografia d'un llenguatge que ofèn les ortodòxies.

Estem parlant d'un espectacle equivocacat ple de raó en si mateix que marca la diferència entre el temps utilitzat i el temps viscut.

La percepció de la falta perseberant o *perseverant* és sempre inútil i ajuda al mateix temps a prioritzar la irresponsabilitat de l'acte per sobre de la seua lògica.

Aquesta nit segurament serà una nit d'errors.

Amb un altre títol, aquest espectacle funcionaria igualment.

carles santos

agost-2006

carles santos

Pianista, compositor i artista multifacètic. Comença a estudiar música de molt petit (als cinc anys ja tocava el piano). Posteriorment va estudiar al Conservatori Superior de Música del Liceu de Barcelona. Va continuar els estudis a París, amb els mestres Février, Casadesús, Magda Tagliaferro i Margaret Long; i més tard a Suïssa, com a alumne de Harry Datymer. El 1961 va començar a actuar com a pianista, interpretant obres de Bartók, Schönberg i Webern.

El 1968 va traslladar-se als EUA, on va conèixer músics d'avantguarda com John Cage, l'obra del qual va marcar molt l'estil, l'actitud i l'estètica posteriors que ha passejat com a intèrpret per escenaris de tot el món.

Als anys setanta va fundar, juntament amb Josep Maria Mestres-Quadreny, el Grup Instrumental Català (GIC). Durant aquesta època va conèixer Pere Portabella, amb qui va començar a treballar en cinema com a compositor, intèrpret, guionista i fins i tot realitzador.

Ha rebut diversos premis i condecoracions, com el Premi Nacional de Composició de la Generalitat de Catalunya (1990); el Premi Ciutat de Barcelona de la Música (1993); el Premi Ciutat de Barcelona a la Projectió Internacional (1996); la Creu Sant Jordi (1999) i diversos premis MAX pels seus espectacles escènics.

A més de la seva producció musical, cinematogràfica i escènica, Carles Santos també és creador d'una important obra plàstica, principalment fotogràfica.

més informació:

www.carles-santos.com

www.martaoliveres.com

www.fobnc.org / www.festivaloperabutxaca.org

www.temporada-alta.net

espectacles destacats

1989	<i>Tramuntana-Tremens</i>
1991	<i>La Grenya de Pasqual Picanya</i>
1992	<i>Asdrúbila</i>
1995	<i>L'esplèndida vergonya del fet mal fet</i>
1996	<i>Figasantos-Fagotrop: missatge al contestador, soparem a les nou</i>
1996/97	<i>La pantera imperial</i>
2000	<i>Ricardo i Elena</i> <i>El Barbero de Sevilla</i>
2001	<i>L'adéu de Lucrecia Borja</i>
2002	<i>Sama Samaruck Suck Suck</i>
2003	<i>Lisístrata</i> <i>El Compositor, la Cantant, el Cuiner i la Pecadora</i>
2005	<i>La meua filla sóc jo</i>

exposicions

Mariaelena Roqué desvesteix Carles Santos
 Museu Tèxtil i de la Indumentaria de Barcelona.
 Fins al 26 de novembre del 2006.
www.museutextil.bcn.es/exposic/frexposic01.htm

Carles Santos
 Fundació Joan Miró de Barcelona. 2006.
www.bcn.fjmiro.es

claudia schneider

El seu debut es produeix a la Temporada d'Òpera de Sabadell amb les *Noces de Figaro* de Mozart. Posteriorment debuta al Gran Teatre del Liceu de Barcelona amb l'òpera *Don Quijote* i a l'òpera *Katia Kabanova* de Leos Janacek. El 2000 estrena al Teatre Nacional de Catalunya l'òpera *Ricardo i Elena* de Carles Santos i el 2001 l'òpera *Euridice y Los Títeres de Caronte* de Joan Albert Amargós, i el novembre del mateix any *L'Adéu de Lucrecia Borgia* de Carles Santos. El juny del 2002 estrena l'òpera-circ *Sama Samaruck Suck Suck* de Carles Santos a La Villette de París, i inicia una llarga gira amb la companyia per Europa. El 2003 estrena les òperes de Carles Santos: *Lisístrata* i *El compositor, la cantant, el cuiner i la pecadora*. També treballa al Gran Teatre del Liceu de Barcelona en dues obres, *La Dama de Piques* de Txaikovski i el *Viaggio a Reims* de Rossini; i al febrer del 2004, a *L'Enfant et les Sortilèges* de Ravel. El 2005 estrena l'òpera *La meua filla sóc jo* de Carles Santos al Teatre Lliure. El 2006 canta *Wozzeck* d'Alban Berg i *Madame Butterfly* de Puccini.

Ha actuat en prestigiosos festivals com l'International Festival of Edinburgh, el Festival Grec de Barcelona, el Festival Lyrique des Deux Catalognes, el Festival de Otoño de Madrid, el Festival de Mérida i els festivals de Lörrach i Belfast. També ha participat en produccions tan diverses com la pel·lícula *La Febre d'Or* de Gonzalo Herralde, fent el paper de Margarita de *Faust*, la banda sonora de l'exposició dedicada a James Joyce al Centre de Cultura Contemporània de Barcelona i la banda sonora de Javier Navarrete per la pel·lícula *99.9* d'Agustín Villaronga.

Pel Festival d'Òpera de Butxaca i Noves Creacions de novembre de 2005 va estrenar l'òpera *Orlando furioso* amb instruments informatitzats dissenyats per Roland Olbeter i amb música de Michael Gross.

anna ycobalzeta

Actriu. Ha intervingut a les pel·lícules *Cualquiera* dirigida per David Marqués; *Volverás* dirigida per Antonio Chavarrías; *A ras de suelo* dirigida per Carlos Pastor i *Escalofrío* dirigida per Isidro Orti.

També ha actuat en programes televisius com ara *Pagats per riure*, *Psico Express*, *Espejo rojo*, *20 tantos*; *El pantano*, *As de espadas*, *Porca Misèria*, *Ventdelplà* i *Gratacel*.

En teatre ha actuat entre d'altres a: *Los cuentos de los bosques de Viena* dirigida per Pep Munné; *Work in progress* dirigida per La Fura dels Baus i Brith Gof; *El Dentista y el hostal* dirigida per Adriano Lurissevich; *Antígona* dirigida per Frederic Roda; *Seis piezas de una noche de verano* dirigida per Mercè Managuerra; *El Bell Lloc* dirigida per Carlos Pazos; *El Combat de les sorpreses o el misteri de l'estoig xinés* dirigida per Herman Bonnín; *Las lágrimas amargas de Petra Von Kant* dirigida per César Martínez; *Un dia després* dirigida per Anna Llopart; *Refugiats* dirigida per David Plana; *Closer* dirigida per Tamzin Townsend; *El rey Lear* de William Shakespeare dirigida per Calixto Bieito; *Santa Joana dels escorxadors*, de Bertolt Brecht, *Ricard III* i *European House*, dirigides per Àlex Rigola.